

Čína súčasnosti
ne je Čínou minulosti,
takže možno je teraz
najvyšší čas.
Hádzam o tom teraz
vie už každý.
Prinajmenšom
ak ľudia sledujú
Supreme Master Television,
musia to vedieť.
A my sme jediní,
ktorí sa zameriavajú
na tieto veci.
Preto sme veľmi „horúci“.
Všade sme veľkým hitom.
My to robíme a preto
je každý povzbudený
tiež nasledovať túto žiadosť.
Som veľmi šťastná.
Takže možno v budúcnosti
to budú robiť všetci ostatní
a my pôjdeme do dôchodku,
budeme všetci sedieť
a potom budeme
každý deň čakať,
kedy príde Majsterka
s koláčmi, cukríkmi,
a príbehmi na dobrú noc.
To nie je zlé. Chcela by som
svet, ktorý sa o seba postará.
Môžeme mať viac času
na meditáciu,
viac času pre seba,
spoločne – na piknik,
piť vegánske (nealkoholické)
víno a jesť vegánsky šalát.
To by bolo pekné.
Kto vie?
Každý sen sa raz splní.
Možno, čoko?
Áno, Majsterka.
Prečo nie?
Iní ľudia snívajú o nejakých
nemožných snoch
a splnia sa im.
Nikdy si nemysleli,
že by mohli ísť na Mesiac
a teraz,
už boli tam a spať,
akoby išli do supermarketu.

Kedysi dávno snívali,
že budú lietať ako vtáky,
a potom vynášli lietadlo.
A teraz,
nielenže lietajú ako vtáky,
ale tisíce ľudí lietajú
naraz – veľké vtáky.
Ako veľká vtáčia matka
s množstvom detí
sediacych vo vnútri.
A tiež mnoho iných vecí,
mnoho iných vecí.
Kedysi dávno
sme nemali telefóny,
spomínate si?
A teraz si tu sedíme
a rozprávame sa s Amerikou,
vidíme si navzájom do tváre
a robíme telekonferenciu
na vzdialenosť tisícov míľ.
Už to nie je žiadna veľká vec.
Akoby sa celý svet stal
jednou veľkou rodinou,
skutočne je to tak.
Takže dúfajme,
že ľudia na svete
a vodcovia na svete
si uvedomia,
že skutočne sme jedna rodina,
a bude menej vojen
a viac mieru.
A menej
trápenia zvierat
– viac ich budeme chrániť
a milovať ich.
Áno. Je už najvyšší čas.
Aj keby to nebolo kvôli
planéte, je najvyšší čas.
Povedala som vám mnoho
krát, že je najvyšší čas,
aby sa ľudské bytosti
pozdvihli
do nasledujúcej úrovne,
z tej v ktorej sú,
stúpali vyššie a vyššie
smerom k skutočnému
vlastnému Ja, k láske, súcitu,
k veľkosti.
Nie tu sedieť a uvažovať
o tom, ako zabiť kurča,

ako uloviť rybu
a zjesť ich,
zatiaľ čo ony trpia.
Áno, je načase.
Je najvyšší čas,
aby sa ľudské bytosti správali
vznešenejším spôsobom
a nie spôsobom, ktorý nás
pripodobňuje k tým, ktoré
voláme divými beštiami,
ako tigre a levy.
Tigre a levy zabíjajú
svoje obete rýchlo a jedia ich
preto, že sú hladné,
preto, že si nedokážu
vypestovať tofu.
Keby ale mali voľbu,
aj oni by jedli vegetariánsky.
Vidíte, tigre a levy
sú podobné psom
a mačkám, ktoré chováme.
Len sú väčšie.
Všetky majú tesáky, chápete?
Tesáky sú na to,
aby chytili iné zvieratá.
Ale psy a mačky
ako vieme,
naše psy a mačky
sú šťastnými a zdravými
vegetariánmi.
To isté aj s tigrami, levmi,
oni nemajú žiadnu voľbu.
Keby mali na výber,
boli by
šťastnými vegetariánmi;
bolo to dokázané mnohokrát.
A teraz, už všetci
vedci objavili,
že aj niektoré zoo
dávajú levom a tigrom
viac zeleniny,
pretože vedia,
že ju potrebujú. Potrebujú ju!
Nielen kvôli
morálnym otázkam, ale oni
skutočne potrebujú zeleninu,
a tiež žijú zdravšie, dokonca
aj nebezpečné zvieratá, ktoré
nazývame divými šelmami,
alebo divokými beštiami.

Takže ak sami seba nazývame ľuďmi, nemali by sme sa správať takým spôsobom, ktorý nás pripodobňuje k týmto takzvaným divokým beštiam a divým šelmám. Skutočne to nie je veľmi čestná vec. Nemali by sme byť na seba veľmi hrdí a ich nazývať divými beštiami. Kto sme my? Neustále si kladiem túto otázku: Ak robíme to isté ako oni, ako máme sami seba volať? Divý humanoid alebo beštiálny humanoid? Alebo divý beštiálny humanoid! Keď na to príde a uvažujeme o tom, nie je ironické, že robíme to isté, ako divé šelmy a ich nazývame divokými zvieratami? Keď chceme niekomu nadať alebo ponížiť niekoho, povieme: „Vy, vy zvieratá!“ „Ste ako zvieratá!“ Ste ako zvieratá, ešte ani nie divoké beštie! A my sa chováme ako divoké beštie; spôsob, akým zabíjame iné bytosti, presne ako oni. Prečo ich nazývame „divoké šelmy“? Pretože to je spôsob, ako sa správajú, chápete? Pretože sa nesprávajú ako naše domestikované psy! Tigre, levy, chytajú iné zvieratá kvôli potrave, preto ich nazývame divé šelmy.

Divoké zvieratá, áno. A my robíme to isté! Nie? Aký je dôvod, že ich nazývame „divoké šelmy“? Pretože oni chytajú iné zvieratá kvôli potrave, pretože sú divé! Nie sú skrotené ako naše psy, ktoré jedia z taniera – granule a vegánske kosti – preto ich nazývame divými šelmami, však? Sú protikladom našich domácich zvierat, miláčikov; naše psy a králiky nazývame „domácimi miláčikmi“. A levy nazývame „divými šelmami“. Ako nazveme sami seba? Chápete, čo myslím? Nie je v tom žiaden rozdiel. Myslím, že my sme ešte horší, pretože my ich nútime žiť v stiesnených priestoroch. Áno, áno! Dávame do nich chemikálie. Sme ešte viac krutí než divoké šelmy! Áno, to je pravda. Divé šelmy jedia iba vtedy, keď sú hladné na poli, a vyberajú si slabé a staré jedince, tie ktoré nedokážu utekať zároveň s celým stádom – to znamená tie slabé – oni ich odstraňujú. My ale zabíjame čokoľvek! Áno, ideme ďaleko na more, aby sme lovili ryby, strieľame na oblohu, aby sme lovili vtáky, chodíme do džungle, aby sme ulovili divé šelmy – divé šelmy alebo aj nie divé šelmy, všetky ich jeme! A potom tie druhé nazývame „divými šelmami“.

Neviem, kto je tu divý a kto je tu šelma. V poriadku. Dúfajme, že tá šelma, nech už je to ktokoľvek, sa obráti. Existuje film s názvom „Kráska a netvor“. O láskavom obrovi, ktorý sa obrátil a už viac nebol šelmou. Áno, takže možno sa každý sen splní. Veľmi dobre. Jedného dňa, jedného dňa... Kto vie? Zajtra. Áno. To by bolo pekné! Možno po konferencii v Kodani, možno pred konferenciou v Kodani, možno trochu neskôr po nej, možno krátko po nej, možno veľmi rýchlo po nej! Dobré, akokoľvek! Počkáme. Budeme usilovne pracovať a čakať. Presne ako keď zasadíte malý strom a čakáte, kým narastie. Každý deň mu dáte trochu vody, trochu lásky a pozornosti, a on rastie! Čo iného máme robiť? Takže my všetci musíme takto pracovať, a čakať, kým ten strom narastie. Ešte nejaké otázky? Nie? Dobré.